

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Gerencsér András Ügyvédi Iroda (**felperesi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Gerencsér András ügyvéd) által képviselt **felperes neve** felperesnek, a Nehéz-Posony Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Nehéz-Posony Márton ügyvéd) által képviselt **alperes neve (alperes címe)** alperes ellen jóhírnév megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. március 27. napján meghozott 28.P.22.781/2017/8. számú ítélete ellen a felperes részéről 9. és 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 12.700 (Tizenkétezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget és az államnak az illetékügyi hatóság külön felhívására 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes által kiadott "**Hetilap neve**" című hetilap, valamint ... internetes sajtótermék „Kulcs a pánccs szekrényhez”, illetve „**M. L.** kulcsot kapott a trezorhoz, de titok, kié a pénz” címmel újságcikket jelentett meg 2017. június 8-án, illetve 2017. június 10-én. A nyomtatott cikk alcímeként szerepelnek a „rejtés alapok”, „cégjogi trükkök” kifejezések is. A két cikk egyebekben azonos tartalmú.

A cikkek arról számolnak be, hogy a **felperes neve** átvette az ... Bank 45%-os részvénytulajdonosi csomagját a ... Magántőkealap menedzselését. A cikk szerint senki nem tudja, hogy a kockázati tőkealapba valójában kik fektettek be, és bár a pénzmosási szabályok egy még oly diszkrét alapra is érvényesek, nem zárható ki, hogy akár bűnözők pénze is oda folyjon, ha elég ügyesek ahhoz, hogy legalizált bankszámláról utalják át. A zártkörű befektetési alap formáció arra is alkalmas lehet, hogy megkerüljék vele a felügyeleti engedélyezést, amely banknál elengedhetetlen, ha valaki 10%-os részvénytulajdonosi csomagot szerez vagy számottevő befolyáshoz jut. Nem így a ...nél, mivel az alapkezelőkre vonatkozó törvény szerint a zártkörű befektetési alapok kezelését előzetes felügyeleti engedély nélkül is át lehet ruházni a befektetők 75%-ának jóváhagyásával. Ennek fényében meglepő a **felperes neve "Hetilap neve"**-nek megtett nyilatkozata, mely szerint „a **felperes neve** számára az ... feletti befolyás megszerzése már az MNB jóváhagyásához kötött”. Ezzel maga a **felperes neve** mossa el a különbséget a befektetők és az alapkezelő befolyásszerzése között, és tovább táplálja azt a gyanút is, hogy a befektetési jegyek tulajdonosai és az alapkezelő személyek között átfedés van.

A felperes keresetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:45. § (2) bekezdésére tekintettel annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévét

a cikkben foglalt alábbi állításokkal:

„rejtélyes alapok”,

„cégjogi trükkök”,

„nem zárható ki, hogy akár bűnözők pénze is oda folyjon”,

„maga a **felperes neve** mossza el a különbséget a befektetők és az alapkezelő befolyásszerzése között, és tovább táplálják azt a gyanút is, hogy a befektetési jegyek tulajdonosai és az alapkezelő személyek között átfedés lehet”.

A felperes kérte az alperes további jogsértéstől való eltiltását, továbbá megfelelő elégtétel adására való kötelezését. Hangsúlyozta, hogy a kifogásolt nyilatkozatok tényállítások.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a keresetben kifogásolt nyilatkozatok nem tényállítások. A cikk alcímei a felperesre vonatkozóan semmilyen konkrét állítást nem tartalmaznak. Az, hogy nem zárható ki, hogy akár bűnözők pénze is befolyjon az alapba, véleménynyilvánítás, amely feltételezést tartalmaz, tényállítást nem. A negyedik kifogásolt állításban pedig az alperes a hatályos jogszabályi környezet alapján von le egy következtetést, de a felperesre nézve ez sem tartalmaz tényállítást. A felperes ráadásul nem is jelölte meg pontosan, hogy az alperes mely nyilatkozatát mennyiben változtatta meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kiemelte, hogy a felperes azt állította, hogy az alperes valótlan és sértő tényállítások közzétételével sértette a meg a jóhírnevét, a felek pedig arra egyezően hivatkoztak, hogy az, hogy valamely nyilatkozat tényállításnak minősül-e, a bizonyíthatósági teszt alkalmazásával állapítható meg. Erre tekintettel vizsgálta a sérelmezett kijelentéseket. Az alperes a cikkben objektíven számol be arról, hogy a pénzmosás elleni küzdelmet szolgálják a felügyeleti engedélyezésre vonatkozó szabályok, de amíg a felügyelet engedélyéhez kötött egy bankon belüli befolyásszerzés, addig a bank tulajdonosa feletti befolyásszerzés esetén ilyen engedély beszerzése nem szükséges. A „rejtélyes alapok” és „cégjogi trükkök” kifejezések a nyomtatott kiadványban megjelent cikk alcímében szerepelnek, a cikk tartalmára hívják fel a figyelmet, összességükben az alperes azon következtetését, véleményét fejezik ki, melyet a cikkben foglalt fenti tényekből vont le. Egy következtetés nem bizonyítható, legfeljebb az okszerűsége vizsgálható. A sajtó által levont következtetés okszerűtlensége abban az esetben lehet jóhírnév sértés megállapításának alapja, hogyha az nyilvánvaló, a felperes pedig ilyen körülményre nem hivatkozott. A felperes által előadott hivatkozásokban szereplő „rejtélyes” kifejezés melléknévként kizárólag értékelést, minősítést jelezhet, a „trükk” kifejezés pedig megint csak értékítélet, amivel a cikkben leírtakat foglalja össze az alperes. A cikkben az alperes felhívja a figyelmet arra, hogy az engedélyezési, illetőleg átláthatósági szabályok a pénzmosás elleni küzdelmet segítik elő, ebből vonja le azt a következtetést, hogy amennyiben ezen előírások nem teljesülnek, úgy megghiúsulhat a szabályozás célja, tehát annak elkerülése, hogy bűncselekményből származó pénz kerüljön be a bankrendszerbe. Az alperes azt a cikkben nem írta, hogy bűnözők vagyona lenne fellelhető az alapon, a kifogásolt mondat azzal a kifejezéssel kezdődik, hogy ez nem zárható ki, már pedig egy lehetőség kizárhatóságáról szóló fejtegetés logikai okfejtésnek, következtetésnek, nem pedig tényállításnak minősül. Azon mondat, hogy „ezzel maga a **felperes neve** mossza el a különbséget a befektetők és az alapkezelő befolyásszerzése között, és tovább táplálják azt a gyanút, hogy a befektetési jegyek tulajdonosai és az alapkezelő személyek között átfedés lehet”, a felperes értelmezése szerint azt jelenti, hogy a felperes azt nyilatkozta az alperesnek, hogy a befektetők és az alapkezelő befolyásszerzése között nincs különbség, ami pedig nem igaz. Ugyanakkor az alperesi cikket egészében vizsgálva megállapítható, hogy a mondat első szava az „ezzel” kifejezés, amely visszautal az előző mondatban szó szerint idézett, **felperes neve** által tett nyilatkozatra, így a kifogásolt szövegrész a cikkben idézett nyilatkozatból levont következtetésnek minősül. Miután a felperes nem bizonyította, hogy tényállításnak tekinthetőek az általa kifogásolt cikkbeli

nyilatkozatok, ezért azok valóságtartalma, sértő jellege nem is vizsgálható.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben azt kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a felperes keresetének adjon helyt. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást nem tárta fel kellőképpen, így abból helytelen jogi következtetést vont le. Tévedett akkor, amikor azt állapította meg, hogy a felperes által sérelmezett kijelentések nem sorolhatók a tényállítások körébe. A Kúria PK.12. számú állásfoglalása szerint a sérelmezett közléseket a cikk egészének kontextusába helyezve kell értelmezni, azok helyes értelmezésével pedig megállapítható, hogy tényállításokról van szó. A „rejtélyes alapok” kifejezéssel az alperes azt állította, hogy az alapok megmagyarázhatatlannak látszódnak, illetve kiismerhetetlenül különösek, amelyek nem deríthetők ki. A „cégjogi trükkök” kifejezés arra utal, hogy a felperes cégjogi fortélyt, csalást alkalmaz. A „nem zárható ki, hogy akár bűnözők pénze is oda folyjon” kifejezés használata azt a jelentést közvetíti, hogy mást megkárosító személyek, bűnözők vagyona is fellelhető az alapban. A „maga a **felperes neve** mossza el a különbséget a befektetők és az alapkezelő befolyásszerzése között, és tovább táplálja azt a gyanút is, hogy a befektetési jegyek tulajdonosai és alapkezelő személyek között átfedések lehetnek” mondattal az alperes azt állítja, hogy a felperes nyilatkozta azt az alperesnek, hogy a befektetők és az alapkezelők befolyásszerzése között nincs különbség. Kifejezetten sérelmes az alcímbe szereplő két tényállítás, miután azokhoz semmilyen indokolást nem fűzött a cikk.

A felperes hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) ... számú ítéletében kifejtettekre, mely szerint amennyiben egy állítás igazságtartalma legalább részben igazolható, akkor tényállításról van szó. Márpedig jelen esetben a sérelmezett állítások igazságtartalma legalább részben ellenőrizhető lett volna, hiszen egyértelműen megállapítható, hogy a felperes cégjogi trükköket nem alkalmazott, rejtélyes alapokkal nem rendelkezett, és bűnözők pénze se folyt oda. A teljes cikket végigolvasva látható, hogy a sérelmezett kijelentések, figyelemmel a társadalmilag kialakult közfelfogásra is, rendkívül negatív színben tüntetik fel a felperest.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai folytán történő helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése nem megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és az abból levont jogi következtetésével, az ítélet indokaival is teljes mértékben egyetért. A felperes fellebbezésében megismételte azokat a korábban már előadott érveit, amelyekre az elsőfokú bíróság ítéletében reflektált. Ezen indokokat a Fővárosi Ítéltábla megismételni nem kívánja, osztja az elsőfokú bíróság kifejtett álláspontját.

A bizonyíthatósági teszt alkalmazásával kellett az elsőfokú bíróságnak állást foglalnia abban a kérdésben, hogy a felperes által kifogásolt közlések tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak tekintendők-e. Amennyiben egy adott kijelentés valósága objektíve igazolható vagy cáfolható, akkor tényállításnak minősül, ellenkező esetben azt véleménynyilvánításként kell értékelni még akkor is, ha látszólagosan tényállításként jelenik meg (13/2014. (IV.18.) AB határozat, BDT.2012.2653.). A sérelmezett közlések pontos jelentéstartalmát pedig a Kúria személyiségi jogi perekben megfelelően alkalmazandó PK 12. számú állásfoglalása alapján nem önmagában, hanem a teljes szöveggörnyezetet figyelembe véve annak kontextusában értelmezve kell meghatározni.

A felperes kifogásolta, hogy a „rejtélyes alapok”, illetve „cégjogi trükkök” kifejezésekhez a cikk

semmilyen indokolást nem fűzött. Miután ezek a nyomtatott cikk alcímeként jelentek meg, nyilvánvaló, hogy a cikkben leírt felperesi és más jogi személyek által kifejtett magatartásokat értékeli összességében a cikk, amikor ezekre tekintettel a felperest „rejtélyes” alapnak minősíti - amely kifejezéshez a felperes maga sem tényeket, hanem további, rokonértelmű jelzős szerkezeteket fűzött magyarázatul. A „cégjogi trükk” kifejezés valóban arra utal, hogy a felperes cégjogi fortélyt vagy csalást alkalmaz, ettől függetlenül ez megint csak nem minősül konkrét tényállításnak, miután a „cégjogi trükkök” kifejezésből önmagában nem lehet megállapítani, hogy ténylegesen milyen magatartás tanúsítására vonatkozik az állítás. Ennek körében nem az összefoglaló jellegű alcímet, hanem az egyes, konkrét magatartások kapcsán ellenőrizhető vagy cáfolható tényeket lehet jóhírnév sértésre alapítva támadni, ugyanakkor a felperes a konkrét gazdasági eseményeket, amelyekről az alperesi cikk szól, nem tette vitássá.

Egyetértett a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a harmadikként kifogásolt kifejezésnek nincs olyan jelentéstartalma, mint amelyet a felperes tulajdonít neki. A cikk nem állítja, hogy bűnözők vagyona fellelhető az alapon, pusztán felveti ennek a lehetőségét.

A negyedikként kifogásolt állítást megelőzően szöveghű idézet található a felperes által az alperesi újságírók kérdéseire adott válaszokból. Ez a cikkből teljesen egyértelmű, miután idézőjelben szerepel azzal a megjelöléssel, hogy a felperes nyilatkozatát közli. Ezt követően a sérelmezett mondat az „ezzel” kötőszóval kerül bevezetésre. Mindebből nyelvtanilag az átlagolvasó számára egyértelmű, hogy az „ezzel” kötőszóval bevezetett mondatban a felperes nyilatkozatából és a cikkben írt egyéb körülményekből levont következtetés, gyanú jelenik meg, nem pedig biztos tényállítás.

A felperesi gazdasági események minősítésére, erre alapítva következtetések levonására pedig az alperesi sajtótermékek a véleménynyilvánítási szabadság folytán jóhírnév sértés nélkül jogosultak.

Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai folytán helybenhagyta a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes részére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése és (5) bekezdése alapján megállapított áfával növelt ügyvédi munkadíjat, továbbá a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére tekintettel köteles megtéríteni a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 48.000 forint fellebbezési illetéket.

Budapest, 2018. október 2.

dr. Lukács Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

dr. Szabó Csilla s.k. előadó bíró

dr. Kollár Zoltán s.k. bíró